

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радевав, като разгледа дело номер **5649** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/. Образувано е по жалба от „Кантус Фирмус“ АД, подадена чрез адв.К., срещу Решение №РС-39-/1/ от 23.03.2022г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, с което се отменя решението от 24.06.2021г., с което на основание чл. 57, ал. 9, т. 1 във връзка с чл. 58, ал. 7 от ЗМГО опозиция с вх. № ВГ/Е/2018/70087265/26.01.2018 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 146299 CLASSICFM, комбинирана, е оставена без уважение, и връща преписката за повторно разглеждане. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, противоречието му с материално-правните разпоредби и целта на закона. Конкретно се навеждат аргументи, че административният орган неправилно е преценил приложимия закон – чл.38г, ал.6 ЗМГО /отм./ или чл.58, ал.1 ЗМГО; опонентът „Радиокомпания Си.Джей“ООД не е доказал използването на по-ранната марка с рег. №7620Y Classic FM В. RADIO 89.1 М., комбинирана, в търговската си дейност; сочи и че фактическите и правни установявания по Решение №РС-12-/1/ от 06.01.2021г. на председателя на Патентно ведомство са ирелевантни по производството по издаване на оспорения акт. Иска се Решение №РС-39-/1/ от 23.03.2022г. на председателя на Патентно ведомство на Република България да бъде отменено. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

Жалбоподателят „Кантус Фирмуc“ АД, чрез процесуалния си представител адв.К. в съд.з. и в представена от нея писмена защита, поддържа изложеното в жалбата. Претендира съдебните разноси, сторени от страната по делото.

Ответникът- председател на Патентно ведомство на Р. България, в с.з. чрез юриск.Грънчарска и в представено писмено становище от юриск.П., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Радиокомпания Си.Джей“ ООД, чрез адв.Т. в съд.з. и в представена писмена защита, оспорва жалбата. Претендира сторените по делото разноси.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и заключението на вещото лице по назначената по делото експертиза поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

От „КАНТУС ФИРМУС“ АД е подадена на 25.05.2017г. заявка за регистрация на марка с вх. № 146299 CLASSICFM, комбинирана, заявена за стоки и услуги от класове 9, 35, 38 и 41 на МКСУ.

На 26.01.2018 г., от името на „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД е подадена опозиция срещу регистрацията на марката, за всички стоки и услуги от класове 9, 35, 38 и 41 на МКСУ, за които се търси закрила. Опозицията е подадена на основание чл. 38б, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО (отм.), съответстващ на чл. 52, ал. 1, във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО (Обн., ДВ, бр. 98 от 13 декември 2019 г.). С нея лицето по чл. 52, ал.1 претендира, че е притежател на по-ранна национална марка с рег. №7620Y Classic FM В. RADIO 89.1 М., която е сходна на процесната марка. Според опонента всички стоки и услуги от класове 9, 35 и 41 на атакуваната марка са сходни на услугите от клас 38, за които е регистрирана неговата по-ранна марка, а между услугите от клас 38 на противопоставените марки е налице идентичност, поради което е и налице вероятност за объркване на потребителите.

Във възражение срещу опозицията, заявителят е поискал „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД да докаже реално използване на по-ранната марка.

В производството по опозиция, като доказателства за реално използване на по-ранната марка, са представени: Договор между „Радиокомпания Си.Джей“ ООД и „КАНТУС ФИРМУС“ АД от 01.09.2007 г. и анекс от 30.01.2018 г.; Декларация от водещ на радио програма от 03.09.2012 г.; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 12.04.2016 г.; Договор между „Център за градска мобилност“ ЕАД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 30.05.2016 г.; Копия от фактури, страни по които са Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД или „Център за градска мобилност“ ЕАД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Договор между „Кауфланд България“ ЕООД енд Ко КД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 01.03.2018 г.; Договор между Фондация „Музикартисимо“ и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 10.04.2017г.; Договор между „Арчвенчър“ ЕООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 26.04.2017 г.; Договор между „Ню Уейв 2“ ООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 24.04.2017 г.; Договор между „Адриамет“ ООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 21.02.2017 г.; Договор между Държавна опера – С. З. и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 20.01.2017 г.; Договор между „Ивен Зона“ ЕООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 30.06.2017 г.; Договор между „Силвър

Адвартайзинг“ ООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 17.03.2017 г.; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 12.05.2017 г.; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 18.05.2017 г.; Договор между Държавна опера – П. и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 19.05.2017 г.; Договор между „Сдружение С. – дух и култура“ и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 23.10.2017 г.; Договор между „Сдружение ЛУКСУРИА ЕУРОПАЕ“ и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 27.09.2017 г.; Договор между Министерство на околната среда и водите (МОСВ) и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 27.06.2012 г.; Договор между Министерство на околната среда и водите и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 19.05.2012 г.; Копия от фактури, страни по които са МОСВ и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Договор между „Национални дистрибутори“ ЕООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 21.06.2013 г.; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 08.05.2013 г.; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 08.05.2013 г.; Договор между „ЕРА Медиа“ ЕООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 08.05.2013 г.; Копия от фактури, страни по които са, от една страна, клиент, респ. Национални дистрибутори ЕООД/ НБУ/ ЕРА Медиа ЕООД/ С. Мюзик Ентерпрайсес АД, и от другата, доставчик: „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Договор между Нов български университет и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 27.04.2014 г.; Договор между Италианска търговска камара в България и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 18.11.2014 г.; Договор между „София Мюзик Ентерпрайсес“ АД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 29.10.2014 г.; Договори – поръчка за запис на търговско съобщение с изпълнител „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Договор между Търговско представителство на турските аеролинии в България и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 03.11.2015 г.; Копия от фактури, страни по които са, от една страна, клиент Търговско представителство на турските аеролинии в България, и от другата, доставчик: „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Договор между „Пиеро 97“ ЕООД и „Радиокомпания Си.Джей“ ООД от 03.11.2015 г.; Декларация от главния счетоводител на „Радиокомпания Си.Джей“ ООД; Извадка от R.bg; Трудов договор от 30.08.2012 г., подписан от работодател „Радиокомпания Си.Джей“ ООД, допълнително споразумение към договора от 10.03.2015г. и анекси от 2018 г.; Разпечатка от официалния уебсайт на радиопрограма Classic FM <http://classicfm.bg>; Интернет извадки.

С Решение №РС-1/1/ от 06.01.2021г. на председателя на Патентно ведомство е оставено без уважение искането на заявителя на процесната марка за отмяна на регистрацията на противопоставената му по-ранна марка с рег.№7620У.

С решение от 24.06.2021г. опозиционният състав е оставил без уважение опозицията по отношение на всички заявени стоки и услуги, като е приел, че не са представени доказателства, от които да бъде направен извод за действително и ефективно използване на по-ранната марка, позволяващо създаване и поддържане на пазарен дял в сектора на услуги от клас 38, за които тя е защитена, нито са посочени основателни причини за неизползване на марката.

Срещу решението на състава по опозиции от „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД е подадена жалба с вх.№ВГ/Н/2017/146299-14/ от 05.08.2021г.

С Решение №РС-39-1/ от 23.03.2022г. председателят на Патентно ведомство на Република България отменя решението от 24.06.2021г., с което на основание чл. 57, ал. 9, т. 1 във връзка с чл. 58, ал. 7 от ЗМГО опозиция с вх. №

BG/E/2018/70087265/26.01.2018 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 146299 CLASSICFM, комбинирана, е оставена без уважение, и връща преписката за повторно разглеждане. В мотивите на оспореното решение, административният орган е приел, че се установява въз основа на представените в административното производство доказателства, че по-ранната марка е действително и ефективно използвана за услугите „телекомуникации“ в клас 38 на МКСУ в релевантния период от 25.05.2012г. до 25.05.2017г.

Жалбата срещу решението, съобщено на 04.04.2022г. е подадена на 06.06.2022г. /понеделник/.

Съгласно заключението на вещото лице проф.д-р М. М. по назначената по делото съдебно-маркова експертиза, по-ранната марка е с отличителен елемент: CLASSIC FM, където се разграничават два словни елемента CLASSIC и FM, които са доминиращи елементи заедно със стилизирано изображение на лира – древен музикален инструмент. В представените по делото документи като доказателства за използването на по-ранната марка №7620Y Classic FM В. RADIO 89.1 М., марката е използвана във вид, близък до регистрирания знак, при присъствие на отличителен и доминиращи елементи. Начинът на използване на знака недвусмислено сочи връзката „бизнес субект-обект на означение-знак на означение“. Отсъствието на незащитените елементи на знака В. RADIO 89.1 М. не намалява истинността на извода и на въздействието върху потребителите на доминиращ и отличителен елемент. Според вещото лице, услугите „предоставяне на ефирно време за комуникации“ и „предоставяне на ефирно време за излъчване на търговски съобщения в радиоуслуги“ са включени в клас 38 и това доказва използването на марката за целия клас „Телекомуникации“.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 АПК, по реда на чл.168, ал.1 АПК, достигна до следните правни изводи:

Оспорен е подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването. От доказателствата по делото се установява, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл.84, ал.1 ЗМГО, т.е. същата е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореният в настоящото производство акт е постановен от компетентен съгласно чл.75, ал.12 ЗМГО орган - председателя на ПВ, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл.146, т.1 АПК. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове.

Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.75 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. На всяка от страните в производството е даден законоустановения срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност същите са обсъдени от административния орган в процесното решение.

При преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Опозицията срещу регистрацията на марката е подадена на основание чл.12,

ал.1, т.2 ЗМГО, който предвижда, че когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

За прецизност следва да се посочи, че производството пред ПВ е започнало по инициатива на заявителя на процесната марка на 25.05.2017 г. Към този момент действащата нормативна рамка се е съдържала в Закона за марките и географските означения (отм.), обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г. По силата на § 4 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на новия ЗМГО - обн., ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.10.2020 г., този закон е отменен. Съгласно § 5 ПЗР ЗМГО обаче, съдържащата се в новия ЗМГО регламентация се прилага за заявките за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Доколкото именно такъв е случаят, административният орган правилно е преценил процесните обществени отношения в контекста на уредбата, очертана от новия ЗМГО, включително относно прилагането на чл.58, ал.1 ЗМГО, а не чл.38г., ал.6 ЗМГО /отм./.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 9, ал. 1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. В този смисъл функцията на марката е да гарантира на потребителя идентичност на произхода на обозначената с нейния облик стока или услуга, което му позволява да направи разграничение, без възможност за объркване на продукти или услуги с различен произход. Тя следва да гарантира, че всички обозначени с нея продукти или услуги са създадени под контрола на едно предприятие, което може да бъде отговорно за тяхното качество (В този смисъл - Решение на Съда на ЕО от 29 септември 1998 г. С. С-39/97 (С. – М. Goldwyn M. I.) и С-10/89 Е.).

Очертаното по-горе основно предназначение на марката е в основата на правилото, съдържащо се в чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, на което се е позовал и опонентът в производството пред ПВ, предвиждащо, че не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Спорът по делото е относно наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал.1 ЗМГО, съгласно който по искане на заявителя на марката – обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка. В случая, релевантният период, в който следва да се докаже реално използване на атакуваната марка е 5 - годишният период, предхождащ подаването на заявлението за регистрация, а именно 25.05.2012 г. – 25.05.2017 г., както правилно е приел и административният орган, а не съобразно

отменения ЗМГО (от 31.10.2012 г. до 31.10.2017 г.).

Разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т.1 ЗМГО регламентира, че за реално използване на марка се счита използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател. За реално използване на марката по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗМГО се счита използването съгласно чл. 13, ал. 2 ЗМГО в търговската дейност, а именно: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

Горното означава, че под понятието "реално използване" на една търговска марка, освен проявлението на някой/някои от начините, посочени в разпоредбите на ЗМГО, следва да се разбира преди всичко действителното използване, отговарящо на основната функция на марката, която се състои в това да гарантира на потребителя идентичност на произхода на услугите, за която е регистрирана. Доказването на реалното ползване означава доказване на съществената функция на марката – да гарантира идентичност на произхода на стоката и услугата, за които е регистрирана, за да създаде и запази пазар за тях, както и да носи на притежателя известност, доходи и конкурентни предимства. Доказателствата за използване трябва да съдържат кумулативно данни относно мястото, времето, степента и естеството на използване на марката за съответните стоки и услуги.

Видно от представените от заинтересованата страна доказателства относно използването на по-ранната марка през релевантния период 25.05.2012г.-25.05.2017г., с Договор от 01.09.2007г., сключен за срок от десет години, и Анекс към него от 30.01.2018г., с който договорът е продължен до 31.12.2018 г., „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД възлага на изпълнителя „КАНТУС ФИРМУС“ АД, създаването на радиопрограма за класическа музика с името „Класик ФМ“. В договора изрично е посочено, че „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД притежава регистрирана марка за името на предаването. Основно задължение за изпълнителя по договора е да създава и сключва договори за разпространение на радио програма с име „Класик ФМ“, каквато радиопрограма програма видно от представените интернет извадки, трудов договор и анекси към него и декларация от Г. Г. М. е излъчвана както чрез наземно радиоразпръскване, така и онлайн.

В радиопредаването е включено и ефирно време за излъчване на търговски съобщения, което е предмет на представените 27 договора на „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД с търговски дружества, университет, държавни учреждения и юридически лица с нестопанска цел – Нов български университет (НБУ), „Център за градска мобилност“ ЕАД, Фондация „Музикартисимо“, „Сдружение С. – дух и култура“, „Сдружение ЛУКСУРИА

ЕУРОПАЕ“, Министерство на околната среда и водите, Държавна опера – П., Държавна опера – С. З., ЕРА М.“ ЕООД, А.“ ЕООД, „Ню Уейв 2“ ООД, Адриамет“ ООД, И. Зона“ ЕООД, „Силвър Адвартайзинг“ ООД, „Национални дистрибутори“ ЕООД, Търговско представителство на турските аеролинии в България, и „София Мюзик Ентерпрайсес“ АД и др. Видно от договорите, фактурите и счетоводната справка, броят на договорените за излъчване търговски съобщения е значителен, те са регулярни и интензивни спрямо спецификите на съответния пазар на услуги. Видно от представените по делото извадки от медийни сайтове, радиото допринася и за провеждането на редица мероприятия свързани с класическата музика.

По горните договори и техния предмет, съдът приема, че по-ранната марка №7620У е използвана по смисъла на чл. 21, ал. 3, т.1 ЗМГО от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, доколкото е използван отличителния ѝ и доминиращ словен елемент Classic FM/ Класик ФМ; като в част от представените договори е включена и цялата комбинирана марка №7620У Classic FM В. RADIO 89.1 М., във вида в който е регистрирана.

Марката е използвана за означаване на услуги, свързани с излъчване на търговски съобщения и реклами, които могат да се определят като услуги за „представяне на ефирно време за комуникации“, като обемът, продължителността, регулярността и географския им обхват позволяват да се заключи, че използването е действително и ефективно и позволява създаване и поддържане на пазарен дял в сектора. Марката е станала разпознаваема за широк кръг лица относно дейностите във връзка с излъчването на радиопрограми, респективно предлагане на услугата „представяне на ефирно време за търговски съобщения“.

Доколкото по-ранната марка е регистрирана за услугите „телекомуникации“ от клас 38 на МКСУ, а установеното използване е за конкретни услуги „представяне на ефирно време за комуникации“, при отчитане на принципа, според който, когато една марка е регистрирана за услуги, описани чрез общ термин и е използвана за услуги, попадащи в общо указаната категория, какъвто е и настоящият случай, знакът се счита за използван за тази обща категория. В този смисъл е и заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-маркова експертиза. От представените материали от различни информационни сайтове е видно, че марката е използвана и за редица дейности (концерти, събития), които са отразени от трети лица - медии.

По отношение на „естество на използване“ представените по делото материалите показват, че по-ранната марка е използвана в съответствие с основаната си функция, а именно да отличава услугите на нейния притежател от тези на другите лица на пазара.

Предвид гореизложеното съдът споделя извода на председателя на ПВ, че е налице действително и ефективно използване на по-ранната марка с рег. № 7620У във връзка с обобщената категория услуги „телекомуникации“ от клас 38 на МКСУ, за която е регистрирана, позволяващо създаване и поддържане на пазарен дял в сектора. Индиция в този смисъл за част от процесния период /21.02.2014г.-25.02.2017г./ е и Решение №РС-1/1/ от 06.01.2021г. на

председателя на Патентно ведомство е оставено без уважение искането на заявителя на процесната марка за отмяна на регистрацията на противопоставената му по-ранна марка с рег.№7620Y.

С оглед горното, правилен е обосноваването се явява извода на председателя на ПВ, че преписката по опозицията следва да се върне на опозиционният състав за повторно разглеждане на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗМГО за извършване на анализ за наличието на елементите от фактическия състав на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО.

Предвид изложеното, като прецени законосъобразността на оспореното решение, на основание чл. 168, ал.1 АПК, съдът намира, че същото е постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143, ал.3 АПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, на ответника по жалбата ще следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.; а на основание чл.143, ал.4 АПК на заинтересованата страна „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ООД съдебни разноски за адвокатски хонорар – 1800лв. и за съдебно-маркова експертиза -450лв.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кантус Фирмус“АД срещу Решение №РС-39-/1/ от 23.03.2022г. на председателя на Патентно ведомство на Република България.

ОСЪЖДА „Кантус Фирмус“АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство на Република България съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА „Кантус Фирмус“АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на „РАДИОКОМПАНИЯ СИ.ДЖЕЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 2 250 /две хиляди двеста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: